

тъ на батя си. То разбрало, че *човѣкъ не трѣбва да живѣе само за себе си*, но да помага, колкото може и на другитѣ хора. Най-послѣ казало: „Ако Богъ ми помогне да стана богатъ човѣкъ, азъ самичкѣкъ ще направя едно сиропиталище, кога-то пораста.“

ЛЪВЪ И ЗАЯКЪ.

(басня)

Веднажъ лѣвътъ изтрепалъ по-вече животни, отколкото му трѣбали за ядене. Другитѣ животни научили това, та отишли при него и му казали:

— Царю честити, защо тѣй напусто ни трепешъ? Не е ли по-добрѣ да ти пращаме всѣки день по едно животно?

— Какъ не, стига да искате, азъ съмъ съгласенъ, казалъ лѣвътъ.

Най-напрѣдъ реда билъ на единъ старъ заякъ; него опрѣдѣлили другитѣ животни за обѣдъ на лѣва. Но тѣй лесно отива ли се на явна смъртъ?

При всичко, че всѣки прѣслѣдва заяка, за да го убие, но пакъ му било мило за живота. Ето що той мислилъ, мислилъ и най-подирѣ измислилъ една хитрость, та избавилъ не само себе си, но и другитѣ животни отъ зжбитѣ на немилостивия имъ царъ.

Заякътъ не отишълъ при лѣва на опрѣдѣленото врѣме по обѣдъ, а отишълъ вечеръта.